

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: TORDEN

Citation: Aakjær, Jeppe: "TORDEN", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 1. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid55662/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

En Dædens Stihed paa Mark og i Stuer,
hver Sangfugl tier, hver Skabning gruer.

I Stalden brøler det bundne Kvæg
og støder Hornet mod Husets Væg.

Mens Tordenhammeren slaar derude,
det ængstelig stirrer mod Staldens Rude.

Stolt skrider Skyen, hvor Himlen hvælver,
den agter kun lidet, Al-Skabningen skjælver.

Som klævende Spyd, som borende Pile
de ildrøde Lyn gjennem Lufthavet ile.

Og Tordenen ruller som Latter af Troldes,
saa Vandrere standse og Vejret holde.

O, vældige Syn! Et Trodsens Billed
jeg ser her for mig paa Himlen stillet.

Jeg elsker dig Torden, din rensende Evnes
forskrækende Magt med Beundring skal nævnes.

Jeg ved, du kan slaa, at dit Lyn det kan dræbe,
for mig er det intet; som dig vil jeg stræbe

at vække det dorske og bringe de Slove
til Tænkning om Handling og Idræt, de øve.

Bæv aldrig for Lyn, skjælv ikke for Torden;
den tenser jo Luften og frisker paa Jorden.

Jo sortere Skyen des klarere Solen,
der straaler bag ved den i Dronningstolen.

Langt bedre en Stund under Hildskyens Kaabe
end leve sit Liv som en negrende Taabe.

Langt hellere vækkes af Tordenens Røster
end gaa som et Fjog og da som en Kryster.

Rui, rællende Torden, med Drøn imod Polen,
jeg ved, bag dit Skyhang der straaler Solen!

Tastumgaard 22/5 1887.

I NATTENS TIME.

J Å pust du kun, du Nattevind,
J du naar dog ej i Kamret ind
trods al din Bon og Klage;
thi jeg er ung og sund og varm
med solbeskinnet Haab i Barm,
mens du i Kulde knager,
og Kuld jeg ej fordrager.

Nej bort med dig du Nattetrold,
hvi staar du der saa fræk og kold
og hamrer paa min Rude;
du ved jo dog mit vante Svar,
det samme som det altid var:
„Aa, bliv du bare ude
og hold kun op at tude!“

Men kommer Vaar og Søndenvind
og hvisker øm og mild og lind:
„Kom ud min Kjæledægge!“
straks smider jeg i støvet Krog
Examenskravets Kvalme-Bog;
og saa til Spring at lægge
ud over Tvangens Vægge!

Vinter 1885.

TORDEN.

J EG sidder og stirrer paa Tordenskyen,
der driver med Trusel hen over Byen.

Det ruller med Skrald, og Lynet flammer,
det knitrer i Luften og synker og rammer.

Aakjær 1.

1